בס"ד

יום **ב'**, **ג'** ב**אייר** תש"ס (**8** במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום **18** ימים, שהם **שני** שבועות ו**4**- ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

<u>לקראת יום העצמאות הבעל"ט:</u>

מדינת ישראל היא מתנת שמיים לעם ישראל אחרי השואה האיומה. וכמו כל מה שהקב"ה נתן לאדם שהוא בעל בחירה חפשית – יש מכירי טובה ונאמנים למגמתו של הנותן, ויש כפויי טובה המנצלים את הניתן כפי שרירות לבם והם מסלפים את דמות המדינה.
אנו שייכים למכירי הטובה, אנו מבחינים בין מדינת ישראל לבין ממשלת ישראל. וגם אם יש לנו השגות מרובות על מה שעושה הממשלה או אחרים, נאמנים אנו למדינה, ומודים להקב"ה על כל הישג שבבניין העם והארץ, וביחוד על שזכינו לריכוז של מוסדות תורה וחסד שהם תפארת לאומה כולה. [ר' משה צבי נריה – "ישראל במדינתו"]

<u>ועוד סיפור מפינוי ימית – מזווית אישית:</u>

ישבתי פעם, לפני מספר שנים, בחתונה סועדים ושמחים בשמחת החתן וכלה. בן-שיחתי פונה אלי בשאלה: "האם זכורות לך המחזות הנוראות של פינוי היהודים מימית?"
"איך אפשר לשכוח?" השבתי לו.
"הנך זוכר איך הורידו את 'המתבצרים' מהגגות?"
"וודאי! הכלובים הנוראיים! לא העליתי על דעתי שאי-פעם יהודים יכליאו יהודים אחרים שכל פשעם הוא אהבת ארץ-ישראל. איך יכולנו לעשות זאת לעצמינו?" שאלתי אותו.
הוא לא עונה לשאלה. והוא ממשיך, "אתה יודע של מי היה הרעיון להשתמש בהם?"
"לא", עניתי לו, ולקח לי מאמץ רב לרסן את עצמי ולא להוציא את המילים כלפי אותו מחולל רעיון זה.
"אני", הוא אומר.
ישבתי ב"שוק"! נדהמתי! לא יכלתי – לא רציתי – להאמין שאדם זה שאני מאד מחבב אותו ומעריץ אותו מאז שהכרתי אותו, והוא בעל השקפות דומות לשלי, אף היו לו ילדים גרים באזור באותה תקופה, ... איך יכל? כך יהודים מתנהגים זה כלפי זה? הרגשתי חצוי. מחד, האיש הזה הוא חיובי מאד, אחד מבוני החברה הישראלית, אחד מוותיקי המדינה. מאידך,... וכך הוא מסביר לי: "כשקבלתי אז צו להתיצב שם ולפנות, התקשרתי למפקד שלי לבקש שישחרר אותי מזה. אמרתי לו, שאינני יכול ואינני מתכוון לקחת חלק במבצע זה. הוא השיב לי שהוא מבין את מצבי ובקשתי, אך הוא מבקש שאחשוב. הוא הזכיר לי שכמו שאני חובש כיפה, גם הוא. ולדעתו, חשוב ביותר שאלה האחראים על ביצוע כורח השעה יהיו אנשים שמבינים ללבם של אותם ה"סירוב-ניקים". אחרי הרבה מאמץ הוא שכנע אותי להצטרף. ואז, כאשר ישבנו לתכנן פעולות בהתאם לתסריטים האפשריים שעלולים להתפתח, הזכרתי לו על קיום המתקנים האלה – הכלובים – שנמצאים במחסני ציוד חילוץ לצורך פינוי אנשים לכודים. הם לא נבנו לצורך פינוי ימית, אך ראיתי אותם כאופציה רצויה להשיג את המטרה עם מידת הנזק המינימלית."
הוא הוסיף, "אינני מצטער על כך".
נשארתי אני המום.

יכול להיות שהוא צדק. יכול להיות שלא. רק הזמן (אולי) יראה לנו. אולי שני הצדדים צדקו. מדינה לא יכולה להרשות מצב של כתות, כתות. מאידך, כאשר כורתים לך איבר כלשהוא מהגוף, חייבים לצעוק. כי זה כואב.

יום נעים!

בס"ד

יום **ב'**, **ג'** ב**אייר** תש"ס (**8** במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ה' ירחם עלינו ויוציאנו מצרה לרווחה, מאפילה לאורה, משיעבוד לגאולה!

יום נעים!